

Forfatter: Udrag fra Moster Maria

Titel:

Citation: "Fjorten eventyr og fortællinger", i *Fjorten eventyr og fortællinger*, udg. af Marita Akhøj Nielsen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1989, s. 80.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ingemann01-shoot-idm140296366569824/facsimile.pdf> (tilgået 25. juni 2021)

Anvendt udgave: Fjorten eventyr og fortællinger

Moders sidste Time besværges jeg dig, giv ham blot i tre Dage intet Svar!»

Maria studsede ved Søsterens Høitidelighed, hun aabnede allerede Læberne, for at svare, da bankede det paa Døren og Herr Hind traadte ind.

»Tilgiv – sagde han – om jeg kommer ubeleiligt.« – En kold Hilsen af Fruen var Svaret, og Maria var for spendt og urolig til, at hun kunde faae et eneste Ord frem.

»Jeg indseer – vedblev han – at mine hyppige Besøg i den senere Tid ikke ere fri for Udseendet af Paatrængenhed, og jeg vilde nødig miskjendes i saa elskværdig en Families Øine. Det er sidste Gang, jeg sætter min Fod i dette mig uforglemmelige Huus, imorgen forlader jeg Hovedstaden for bestandig, og ønsker at medtage, om ikke Andet, saa dog deres Agtelse og venskabelige Erindring. En Bøn har jeg endnu, inden jeg forlader dem, det er den eneste og sidste, at den skjønnne Maria vil skjænke mig et Øiebliks Samtale uden Vidner.»

»Min Søster har ingen Hemmeligheder for mig,« svarede Fruen S . . . . med stigende Uro.

»Men jeg beder dig, Søster, – afbrød Maria hende – lad mig opfylde Herr Hinds Ønske! jeg seer ingen Grund til at afslaae denne Bøn.»

»Velan da, Søster, jeg gaaer – svarede hun med bævende Stemme; – men husk paa – hvidskede hun Maria i Øret, idet hun gik – husk paa hvad vor Moder sagde til dig i sin Dødstund!»

Maria blegnede og holdt sig fast ved Stolen for ikke at synke.

»Hvorned har deres Søster saaledes forfærdet Dem? – spurgte Herr Hind urolig – frygter De for at være ene med mig et Øieblik? hvor ved er jeg da blevet saa forhadet i deres Øine?»

»De finder mig i en besynderlig Støtning, hvis Grund jeg nu ikke kan forklare Dem – svarede Maria og fattede sig. – At jeg ikke frygter for at være ene med Dem, eller paa nogen Maade seer Dem ugjerne, det har De jo ofte nok haft Leilighed til at bemærke. Men hvad har De at sige mig, som min Søster ikke kan høre?»

»Skulde De aldrig have ahnet det? skjønnne Maria, eller har jeg saa ganske bedraget mig, at ingen Stemme i deres Hjerte taler venligt og deeltagende for mig, til Trods for den fjendtlige Dæmon, som staaer kold og ubarnhjertig imellem os, og søger at iføre mig Mørkets sorteste Dragt for deres Øine.»

»Jeg forstaaer Dem ikke. Om end min Søster miskjender deres